

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616010226
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8616010226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.11.2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaných C. D., E. F. a G. H. a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/105/2016 zo dňa 30.04.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným C. D., E. F. a G. H..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaným

C. D., nar. XX.XX.XXXX vo E., trvale bytom I. J.XX,
okr. E.,

E. F., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom
B. J. J. XXXX/XX, C.,

G. H., K. H., nar. XX.XX.XXXX vo E.,
trvale bytom D. J. XX, okr. E.,

u k l a d á :

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkonu uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie krajského prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu zo dňa 30.04.2021 pod sp. zn. 1T/105/2016 uznal za **vinných** :
obž. A. B.

zo zločinu subvenčného podvodu sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. E. L.

z prečinu subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. K. M.

z prečinu subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. C. I.

z prečinu subvenčného podvodu sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. A. N.

z prečinu subvenčného podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. K. O.

zo zločinu subvenčného podvodu sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. C. D.

zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. C. C.

z prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. B. F.

zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. E. F.

zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. G. H.

zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

obž. P. E. E.

z prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona,

obž. O. F.

zo zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

ktorých sa mali dopustiť tak, že

obž. A. B.

dňa 03.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 18.12.2010 do 19.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605240 zo dňa 20.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 20.12.2010 do 25.06.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekáorskými správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení

v platnom znení, v celkovej výške 3.690,- €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.690,- €, ako aj dňa 09.01.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., s.r.o., za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 30.06.2011 do 30.06.2011 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 497642 zo dňa 01.07.2011 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., s.r.o., vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 01.07.2011 do 23.12.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.452,40 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.452,40 €,

obž. E. L.

dňa 01.02.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825524 zo dňa 03.10.2011 vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 02.10.2011 do 01.01.2012, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky v celkovej výške 436,60 €, ktoré jej však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 436,60 €,

obž. K. M.

dňa 03.02.2012 a dňa 07.02.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 30.09.2011 do 31.12.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825528 zo dňa 03.10.2011, z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 823354 zo dňa 02.01.2012, z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, vystavených B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 01.10.2011 do 31.12.2011 a od 01.01.2012 do 27.02.2012, ktoré však neboli medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 1.612,50 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože tieto dočasné pracovné neschopnosti boli menovanou lekárkou dodatočne stornované, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.612,50 €,

obž. C. I.

dňa 11.01.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 01.09.2011 do 30.11.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň, a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825052 zo dňa 02.09.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 02.09.2011 do 30.11.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekárskymi správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 482,80 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 482,80 €, ako aj dňa 07.02.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 824056 zo dňa 01.12.2011 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová

v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 01.12.2011 do 27.02.2012, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekáorskými správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 1.736,60 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.736,60 €,

obž. A. N.

dňa 17.04.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 824089 zo dňa 02.01.2012 vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 02.01.2012 do 01.03.2012, ktoré však v období od 02.01.2012 do 20.02.2012 nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekáorskými správami, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky v celkovej výške 1.136,60 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.136,60 €,

obž. K. O.

dňa 09.01.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., E., za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 30.06.2011 do 30.6.2011 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 497643 zo dňa 01.07.2011 z ochrannnej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., s.r.o., vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 01.07.2011 do 31.12.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekáorskými úkonmi, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.610,80 €, ktoré mu však Sociálnou poisťovňou vyplatené neboli, pretože táto dočasná pracovná neschopnosť bola menovanou lekárkou dodatočne stornovaná, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok, pričom v prípade ich vyplatenia by Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.610,80 €, ako aj dňa 28.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264537 zo dňa 31.12.2010 z ochrannnej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 24.06.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené žiadnymi lekáorskými úkonmi, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, v celkovej výške 3.452,40 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 3.452,40 €,

obž. C. D.

dňa 10.01.2011 vo Svidníku na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 25.12.2010 do 26.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605270 zo dňa 27.12.2010 z ochrannnej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605269 zo dňa 27.12.2010 z poistného vzťahu povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnej osoby, vystavených B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 27.12.2010 do 29.08.2011, ktoré však v období od 02.08.2011 do 29.08.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože nebolo dostatočne zdokumentované v zdravotnej dokumentácii menovaného, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 3.629,10 € zo zamestnaneckého poistného

vzťahu a vo výške 139,- € z poistného vzťahu SZČO, a to len za obdobie neadekvátnej dočasnej práceneschopnosti od 02.08.2011 do 29.08.2011, ktoré mu boli Sociálnou poisťovňou vyplatené a dňa 13.12.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., E., za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 30.08.2011 do 30.08.2011 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825016 zo dňa 31.08.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., s.r.o. a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825017 zo dňa 31.08.2011 z poistného vzťahu povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činné osoby, vystavených B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.08.2011 do 26.12.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože neboli dostatočne zdokumentované v zdravotnej dokumentácii menovaného, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, z oboch poistných vzťahov, v celkovej výške 2.349,90 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda spolu vo výške 6.118 €,

obž. C. C.

dňa 09.01.2012 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 02.10.2011 do 31.12.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825511 zo dňa 03.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 03.10.2011 do 31.12.2011, ktoré však v období od 03.10.2011 do 27.10.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom verifikovaná, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené vo výške 482,40 €, ako aj dňa 07.02.2012 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 823351 zo dňa 03.01.2012 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 03.01.2012 do 04.03.2012, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom verifikovaná, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 1.196,10 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda spolu vo výške 1.678,90 €,

obž. B. F.

dňa 12.07.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 01.04.2011 do 30.06.2011, v rámci ktorého odpracoval 1 deň a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 496447 zo dňa 04.04.2011 z poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Lodomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 02.04.2011 do 30.06.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii žiadnym spôsobom odôvodnená, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 482,80 €, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, ako aj dňa 13.09.2011 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 567757 zo dňa 01.07.2011 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikova Lodomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 01.07.2011 do 26.02.2012, ktoré však v období od 01.07.2011 do 26.10.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 27.10.2011 do 26.02.2012, si menovaný uplatnil nárok

na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené za čas neadekvátnej DPN vo výške 4.832,10 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda spolu vo výške 5.314,90 €,

obž. E. F.

dňa 10.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 605272 zo dňa 27.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 30.05.2011, ktoré však v období od 31.12.2010 do 02.02.2011, od 11.02.2011 do 27.02.2011 a od 08.03.2011 do 30.05.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 03.02.2011 do 10.02.2011 a od 28.02.2011 do 07.03.2011, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené vo výške 2.957,40 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 2.957,40 €,

obž. G. H.

dňa 28.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264509 zo dňa 31.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 29.12.2011, ktoré však v období od 31.12.2010 do 17.04.2011, od 02.05.2011 do 10.11.2011 a od 25.11.2011 do 29.12.2011 nebolo medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 18.04.2011 do 01.05.2011 a od 11.11.2011 do 24.11.2011, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, ktoré jej Sociálnou poisťovňou boli vyplatené vo výške 7.174,80 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 7.174,80 €,

obž. P. E. E.

dňa 28.01.2011 vo Svidníku, na základe účelovo uzatvoreného pracovného pomeru u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, za ktorého ako oprávnená osoba konal P. B. A. O., trvajúceho od 29.12.2010 do 30.12.2010 a na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264518 zo dňa 31.12.2010 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u zamestnávateľa Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii, vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 20.03.2011, ktoré však nebolo medicínsky odôvodnené, pretože práceneschopnosť nebola v zdravotnej dokumentácii podložená vyšetreniami, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v platnom znení, vo výške 1.551,60 €, ktoré jej Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 1.551,60 €,

obž. O. F.

dňa 08.02.2011 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. J 264549 zo dňa 31.12.2010 (2011 v potvrdení) z poistného vzťahu zamestnanec ochranná lehota vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 31.12.2010 do 31.07.2011, ktoré však v období od 31.12.2010 do 17.04.2011 a od 21.04.2011 do 31.07.2011 nebolo

medicínsky odôvodnené, pretože adekvátna doba liečenia spojená s práceneschopnosťou mohla byť od dňa 18.04.2011 do 20.04.2011, si menovaná uplatnila nárok na nemocenské dávky vo výške 4.185,- €, ktoré jej Sociálnou poisťovňou boli vyplatené, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 4.185 €.

Za to im uložil:

obž. A. B.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkonu uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

obž. E. L.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustil od potrestania obž. E. L..

obž. K. M.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustil od potrestania obž. K. M..

obž. C. I.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

obž. A. N.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustil od potrestania obž. A. N..

obž. K. O.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

obž. C. D.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

obž. C. C.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

obž. B. F.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

obž. E. F.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

obž. G. H.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

obž. P. E. E.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona a podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona, s prihladením na § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona peňažný trest vo výške 300 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

obž. O. F.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, s prihladením na § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d, ods. 4 Tr. zákona per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Obž. R. C. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil spod skutku obžaloby (bod 10 obžalobného návrhu) Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 27.09.2016 č. Kv 37/12/7700, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 13.12.2011 vo Svidníku na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. L 825518 zo dňa 17.10.2011 z poistného vzťahu zamestnanec DP Lodomirová vystaveného B. Q. M. - všeobecným lekárom, zamestnaným v spoločnosti A.V.Z., s.r.o., so sídlom ul. Sov. hrdinov 372/3, Svidník, miesto výkonu lekárskej praxe ul. MUDr. Pribulu 1, Svidník, v období od 17.10.2011 do 29.02.2012, ktoré však v období od 18.01.2012 do 29.02.2012 nebolo medicínsky odôvodnené, si menovaný uplatnil nárok na nemocenské dávky, ktoré mu Sociálnou poisťovňou boli vyplatené za čas neadekvátnej DPN vo výške 851,40 €, čím takto bola Sociálna poisťovňa uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok priznania nemocenských dávok a z uvedeného dôvodu Sociálnej poisťovni vznikla škoda vo výške 851,40 €, teda mal vylákať od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedol do omylu v otázke ich splnenia, čím mal spáchať prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodenú Sociálnu poisťovňu, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1, IČO: 30807484, s jej uplatneným nárokom na náhradu škody na konanie pred iným príslušným orgánom.

Proti označenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal písomne odôvodnené odvolanie krajský prokurátor, v ktorého dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podáva len voči výroku o treste vo vzťahu pôvodne ku všetkým obžalovaným, kde na verejnom zasadnutí intervenujúci krajský prokurátor odvolanie modifikoval tak, že dôvody odvolania sa vzťahujú výslovne len voči obžalovaným, voči ktorým bolo individuálne odôvodnené, a to vo vzťahu k obžalovaným A. N., E. L., K. I., C. M., C. D. a O. F. v ich neprospech a voči výroku o oslobodení obžalovaného R. C. spod obžaloby, pričom voči zostávajúcim obžalovaným a aj voči výroku o náhrade škody berie odvolanie späť.

V písomnej časti odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu vo vzťahu ku niektorým obžalovaným (L., N. Q. M.), pokiaľ ide uložené tresty, resp. lepšie povedané upustenie od potrestania sa nestotožňuje, považujúc tento postup súdu za v rozpore tak s individuálnou, ako aj generálnou prevenciou. Následne citoval doslovne znenie ust. § 31 ods.1, 4, 5 písm. c/ Tr. zákona s tým, že ako to vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení, trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym

páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Osobu páchatela ako aj jeho postoj k trestnej činnosti však podľa jeho názoru treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Podľa ustálenej súdnej judikatúry, z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obvineného má veľký význam celkový spôsob života a správanie obvineného pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu. (R 11/1965). Vo vzťahu k obžalovaným L., N. Q. M., ktorých súd uznal vinných a upustil od ich potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zákona má za to, že v prípade týchto obžalovaných vzhľadom k tomu, že vinu vyhlásili až na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní vyhlasujú, že sú nevinní sa nepriznávali k trestnej činnosti, bolo potrebné túto skutočnosť zohľadniť zastávajúc názor, že u týchto obžalovaných bolo na mieste (z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie) uloženie peňažného trestu hoc iba v dolnej hranici aj vzhľadom k tomu, že išlo o úmyselný trestný čin, ktorým sa títo obžalovaní snažili získať majetkový prospech (L. - 436,60 Eur, M. - 1 612,50 Eur, N. - 1 136,60 Eur) v rozsahu porovnateľnom s majetkovým prospechom, ktorý získali iní obžalovaní (I., C., E.), ktorým trest buď za ten istý dokonaný TČ resp. pokus TČ ukladaný bol, pričom ich konanie (L., M., N.) sa priblížilo k dokonaniu trestného činu a k dokonaniu trestnému činu nedošlo len v dôsledku existencie skutočnosti nezávislej od vôle obžalovaných a síce stornovaniu potvrdenia o DPN zo strany B. M.. Uloženie takého trestu by nebolo na ujmu náhrady škody nakoľko ku škode (obohateniu na úkor Soc. poisťovne) nedošlo, ale nebolo to vôbec príčinou obžalovaných. Uloženie „aspoň“ peňažného trestu je aktuálne o to viac, že z dokazovania (a napokon aj odôvodnenia rozsudku na str. 58) vyplynulo, že obž. L. i N. sú zamestnaní a teda boli by schopní peňažný trest zaplatiť. Napokon nič nebránilo súdu na HP doplniť dokazovanie a skúmať podmienku (súhlas obžalovaných) na uloženie trestu povinnej práce. Pokiaľ ide o odvolania čo do výroku o treste podané v neprospech obž. I. a D., týmto obžalovaným nie je podľa jeho názoru možné priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona a teda nie je namieste ani zníženie hornej hranice tr. sadzby t. j. použitie § 38 ods. 3 Tr. zákona. V súlade s ustálenou súdnou praxou poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že páchatel pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, bude možné priznať v prípade, ak páchatel dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (voči zamestnávateľovi, rodine a pod.), nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti preto nestačí len zistenie, že páchatel dosiaľ nebol súdne trestaný. tomto konkrétnom prípade sa nestotožňuje s vyhodnotením poľahčujúcich okolností spočívajúcim v (ne) priznaní poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr. zákona, t. j. nesúhlasí s tým, že obžalovaný I. spáchal tri dopravné priestupky pred spáchaním skutku a ďalších 21 priestupkov na úseku BaPCP po skutku a tomu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 j) TZ - vedenie riadneho života, obžalovaný D. spáchal tri dopravné priestupky pred spáchaním skutku a ďalších 65 priestupkov na úseku BaPCP po skutku a tomu súd taktiež priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 j) TZ - vedenie riadneho života, no pri obž. B., ktorý sa dopustil pred spáchaním skutku (resp. v období jeho páchania - 26.05.2011) jedného dopravného priestupku a jeden priestupok na úseku BaPCP po skutku už poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 j) TZ - vedenie riadneho života súd nepriznal. Je síce pravdou, že obž. I. a D. nemajú (na rozdiel od obž. B.) záznam v registri trestov, no na strane druhej sa na obž. B. hľadí akoby nebol odsúdený. Vo vzťahu k obžalovanej F., ktorú súd uznal vinnú a uložil jej aj s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 TZ per analogiam trest odňatia slobody pod dolnú hranicu tr. sadzby a síce uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov má za to, v prípade tejto obžalovanej vzhľadom k tomu, že vinu vyhlásila až na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní vyhlasujú, že je nevinná sa nepriznávala k trestnej činnosti, bolo potrebné túto skutočnosť zohľadniť zastávajúc názor, že u tejto obžalovanej aj napriek vedeniu riadneho života pred skutkom, a vyhlásenia viny nebolo na mieste (z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie) znižovať trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej tr. sadzby a to aj vzhľadom k tomu, že išlo o dokonaný úmyselný trestný čin, ktorým táto Obžalovaná získala majetkový prospech v sume 4185 EURO. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd Prešov podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 1 T 105/2016 zo dňa 30.04.2021 a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol sám tak, že zmení napadnutý rozsudok tak, že obžalovaným E. L., K. M. a A. N. uloží peňažné tresty pri dolnej hranici trestnej sadzby, obžalovaním C. I. a C. D. uloží podmienené tresty odňatia slobody v intenciách rozsudku Okresného súdu Svidník, avšak bez použitia § 36 písm. j) Tr. zákona a § 38 ods. 3 Tr. zákona a O. F. uloží podmienený trest odňatia slobody v rámci zákonnej sadzby za použitia § 36 písm. j/, písm. c/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zákona s primeranou skúšobnou dobou.

Písomne odôvodnené odvolanie podal krajský prokurátor aj v neprospech obžalovaného R. C., čo do oslobodzujúceho výroku rozsudku spod obžaloby Krajskej prokuratúry Prešov sp. zn. Kv 37/12/7700 zo dňa 27.09.2016, lebo skutok nie je trestným činom, keďže s oslobodzujúcim výrokom súdu sa nestotožnil. Súd oslobodenie spod obžaloby (str. 55-57 rozsudku) v podstate odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania (výpoveď obžalovaného, výpovede pracovníkov svidníckej pobočky Soc. poisťovne, znalecký posudok + výpoveď MUDr. Kováča, ďalšie listinné dôkazy) nevyplýva, aby pracovný pomer bol uzatvorený len za účelom, aby obž. C. išiel na PN a mohol čerpať nemocenské dávky. Súd uviedol, že na základe dôkaznej situácie vo vzťahu k obž. C. nie je možné (na rozdiel od ostatných obžalovaných) bez pochybností dokázať úmyselne konanie obžalovaného spočívajúce v účelovom uzavretí pracovného pomeru a ani nebola preukázaná medicínska neodôvodnenosť vystavenej DPN L 825518, ktorej cieľom bolo uviesť Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok a ich neoprávnené vylákatie z rozpočtu Sociálnej poisťovne. Účelovosť uzavretia pracovného pomeru možno podľa jeho názoru dovodiť z nasledovných skutočností. Obžalovaný C., potom ako ukončil pracovný pomer na družstve v Brusnici, v podstate opakovane pracoval u Žakovcov. Pracovný pomer so zamestnávateľom Družstvo podielnikov Ladomirová trval od 09.07.-16.10.2011, stým, že odpracoval jeden deň (09.07.2011) a následne v období od 10.7. do 14.10.2011 bol uznaný za dočasne PN. Ide tu teda o rovnakú schému ako pri ostatných obžalovaných kedy títo pri účelových pracovných pomeroch odpracovali len jeden jediný deň na začiatku. Určitá odlišnosť od schémy je pri tomto obžalovanom akurát vtom, že na konci pracovného pomeru odpracoval 2 dni (15.10. a 16.10.2011). Ďalej však „schéma“ pokračuje a to tak, že obž. Petráš je uznaný za práceneschopného od 17.10.2011 a teda prakticky ihneď po skončení pracovného pomeru t. j. v rámci ochrannej lehoty pričom táto práceneschopnosť trvala až do momentu, kedy bol uznaný za schopného práce od 01.03.2012. So záverom súdu, že nebola preukázaná medicínska neodôvodnenosť vystavenej DPN L 825518 (súd mal zrejme na mysli celé obdobie trvania DPN) sa nestotožňuje. Znalec B. F. sa v rámci svojho výsluchu na HP dňa 16.12.2019 výslovne vyjadril, že adekvátne doba PN v prípade obž. Petráša bola v trvaní od 17.10.2011 do 17.01.2012, a teda logicky DPN v období od 18.01. – 29.2. 2012 už medicínsky odôvodnené nebolo, tak ako to napokon bolo uvedené aj v obžalobe. Nie je možné sa teda nekriticky stotožniť s tvrdením súdu o tom, že pochybnosti ohľadne medicínskej dôvodnosti DPN v období od 18.01.-29.02.2012 možno pripísať nedostatočne vedenej dokumentácii zo strany ošetrojúcej lekárky. Podľa jeho názoru časť DPN (aj na základe výsluchu znalca) neodôvodnenou jednoznačne bola. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd Prešov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 1 T 105/2016 zo dňa 30.04.2021 v jeho oslobodzujúcej časti týkajúcej sa obž. R. C. a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Aj obžalovaní E. F., C. D. a G. H. podali prostredníctvom ich obhajcu (každý samostatne) odvolanie voči označenému rozsudku, a to čo od výroku o vine, druhu a výmery trestu, kde v písomných dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedli všetci v úvode odvolania zhodne, že podľa odôvodnenia rozhodnutia predsedom senátu v hore uvedenej právnej veci súd pri určení viny vychádzal zo skutočnosti, že rovnaký spôsob uzatvárania pracovných zmlúv a uplatňovania si nárokov na nemocenskú dávku bol u všetkých obžalovaných a vychádzal najmä z tej skutočnosti, že v prípade ak takýto pracovnoprávny vzťah bol uzatvorený neplatne a účelovo, tak ani jeden z obžalovaných nebol v ochrannej lehote, v ktorej by mal nárok na nemocenské dávky.

Všetci traja obžalovaní tiež rovnako namietali, že jeden zo spoluobžalovaných (E. F.) požiadal znaleckú organizáciu Forensic o vypracovanie kompletného znaleckého dokazovania, o dôvodnosti vystavenej práceneschopnosti, avšak táto znalecká organizácia skonštatovala, že na základe výpisu zdravotnej poisťovne, ale aj ďalších lekárskeho správ, ktoré doručil na pojednávaní a z ktorých vychádzal následne aj znalec B. B. F., nie je možné vypracovať znalecký posudok a zistiť oprávnenosť nároku na nemocenskú dávku. Z uvedeného je preto pochybné, čo platí všetkých obžalovaných rovnako, že na jednej strane znalec z jedného odboru dokáže vypracovať znalecký posudok len z výpisu zdravotnej poisťovne o vykonaných zdravotných úkonoch (dokonca v prípravnom konaní nemal znalec k dispozícii ani lekárske správy) a na druhej strane znalecká organizácia nedokáže vypracovať znalecký posudok na základe tých istých dokladov. Taktiež nemôže byť na ľarchu obžalovaných ani tá skutočnosť, že ide o obdobie rokov 2010, 2011 a veľkú časť lekárskeho správ už nemali, pretože táto bola odovzdaná všeobecnému lekárovi, ktorý mal viesť zdravotnú dokumentáciu, avšak tak ako skonštatoval súd, táto nebola vedená vôbec alebo bola vedená nedostatočne. Rovnako všetci traja argumentujú, že súd vychádzal vo svojom odôvodnení rozsudku zo skutočnosti, že nielen oni ako obžalovaní, ale aj ostatní spoluobžalovaní používali rovnaký „modus operandi“ pri uzatváraní pracovnej zmluvy, pri

čerpaní práceneschopnosti, pričom z vyjadrenia súdu nie je podstatné, či práceneschopnosť bola alebo nebola oprávnená, pretože pracovný pomer vznikol podvodne. Majú za to, že nevedeli a v konaní, či už v prípravnom alebo aj v konaní pred súdom nebolo preukázané, že konateľ spoločnosti, kde boli zamestnaní podobným spôsobom uzatváral pracovnoprávny vzťah aj s inými osobami, ktoré súd dnes s nimi spoluobžalované a následne s nimi končil pracovnoprávny vzťah a oni ako zamestnanci si čerpali práceneschopnosť. Obžalovaní taktiež nemôžu predsa niesť zodpovednosť zato, či zamestnávateľ nahlásil ich práceneschopnosť načas, keď tom nemali vedomosť.

Následne obžalovaný E. F. zvýraznil, že mal pred uzatvorením posudzovaného pracovného pomeru, platne uzatvorený zmluvný vzťah s políciou Slovenskej republiky a v zmysle platných právnych predpisov po ukončení pracovného služobného pomeru bol v ochrannej lehote 42 dní, pričom v prípade oprávnenosti jeho práceneschopnosti by mal nárok na nemocenskú dávku aj z tohto služobného vzťahu s políciou Slovenskej republiky. Jeho služobný pomer končil tesne pred uzatvorením pracovného pomeru, čiže bol v ochrannej lehote. Z uvedeného dôvodu nemôže byť dôvodom na uznanie viny skutočnosť, že účelovo uzatvoril pracovný pomer, aby bol v ochrannej lehote a mohol čerpať nemocenské dávky. U obžalovaného E. F. je jasné a zrejmé, že jeho zdravotný stav, pre ktorý skončil svoj služobný pomer v polícii Slovenskej republiky mu odôvodňovali nárok na nemocenské dávky.

Ďalej obžalovaný C. D. zase zdôraznil, že jeho zdravotný stav bol v rozhodnej dobe nepriaznivý, najmä čo sa týka zdravotných problémov so zrakom a jeho práceneschopnosť bola odôvodnená v plnom rozsahu. Operáciu oka mal v zahraničí a všetky zdravotné výkony boli robené v súkromnom zdravotníckom zariadení, ktoré s veľkou pravdepodobnosťou nepotrebovalo vykazovať výkony v zdravotnej poisťovni, pretože tieto zdravotné výkony si hradil sám. Zároveň tým, že bol samostatne zárobkovo činnou osobou, jeho ochranná lehota trvala bez ohľadu na uzatvorený pracovnoprávny vzťah a preto považuje odôvodnenie rozhodnutia, že ide o rovnaký spôsob uzatvárania pracovných zmlúv a uplatňovania si nárokov na nemocenskú dávku len za jednostranné tvrdenie bez preukázania dôkazov v konaní. Zároveň však zdravotné výkony boli vykonávané v zahraničí a v súkromných zdravotníckych zariadeniach a tieto si nevedú evidenciu ako zdravotná poisťovňa. Zároveň obžalovaný C. D. poukázal na to, že mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 3 rokov a oproti ostatným spoluobžalovaným mu bola určená dlhšia skúšobná doba z dôvodov jeho častých a opakovaných priestupkov na úseku dopravy. Obžalovaný zdôrazňuje, že ako fyzická osoba - podnikateľ najazdí cca 120 000 km a pri tomto počte najazdených kilometrov sa občasne stávajú aj porušenia predpisov, či už prekročenia rýchlosti alebo nejakej technickej závady, ktoré v tom čase boli bežne postihované a dnes sa už za priestupky ani nepovažujú (napr. vypálená žiarovka). Má zato, že by mu nemalo byť na ťarchu jeho podnikanie a finančné zabezpečenie rodiny.

Aj obžalovaná G. H., vo vzťahu k skutku jej kladenému za vinu v rámci odvolacích námietok uviedla, že z výpovede B. B. E. vyplýva, že čerpala peňažný nárok zo svojej práceneschopnosti oprávnene, pretože jej zdravotný stav bol v tomto čase nepriaznivý a jediné možné riešenie bolo čerpanie práceneschopnosti. Z výpovede B. E. vyplýva, že práceneschopnosť jeho pacienta je oprávnená a on ako lekár nesie zodpovednosť za vystavenie dokladu o práceneschopnosti svojho pacienta.

Na základe všetkých týchto skutočností, najmä na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a v konaní pred súdom navrhli obžalovaní E. F., C. D. a G. H., aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a e) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil, príp. ich zo skutku uvedeného v rozsudku oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, lebo sa nepreukázalo, aby skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, sa aj stal.

Krajský prokurátor po oboznámení sa s obsahom odvolaní obžalovaných S. F., G. H. a C. D. predložil písomné vyjadrenie, kde v jeho dôvodoch uviedol, že podstata odvolaní obžalovaných spočíva v opakovaní argumentácie obhajoby prezentovanej v priebehu hlavného pojednávania i v rámci záverečnej reči a síce spochybňovania a opodstatnenosti znaleckého posudku B. F.. S touto argumentáciou sa prvostupňový súd náležite vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia a z tohto dôvodu považuje za nadbytočné na tomto mieste opakovať argumentáciu súdu, s ktorou sa stotožňuje. Pokiaľ obžalovaný E. F. prostredníctvom svojho obhajcu prezentuje názor, že z titulu svojho predošlého zamestnania (PZ SR) bol v ochrannej lehote a preto je vylúčená účelovosť uzatvorenia jeho pracovného pomeru - aby bol v ochrannej lehote a mohol čerpať nemocenské dávky k tomuto uviedol, že z vykonaných dôkazov po ich vyhodnotení jednotlivo ako aj vo vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku (v zhode so závermi súdu) vyplynulo, že obžalovaný neuzavrel pracovný pomer v úmysle

reálne vykonávať prácu v zmysle uzavretej pracovnej zmluvy, ale práve naopak pracovný pomer trvajúci 2 dni (po ukončení ktorého bol uznaný za práceneschopného v ochrannnej lehote zamestnaneckého vzťahu) uzavrel výlučne s cieľom, aby uviedol Sociálnu poisťovňu do omylu ohľadom splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok, ktoré takýmto spôsobom neoprávnene vylákal z rozpočtu Sociálnej poisťovne.

Pokiaľ obžalovaná H. poukazuje na výpoveď svedka B. E. a síce, že čerpala peňažný nárok zo svojej PN oprávnene, pretože jej zdravotný stav bol v tom čase nepriaznivý opätovne poukázal na odôvodnenie rozsudku (str. 52-54), kde súd podrobne vysvetlil z akých dôvodov ani táto svedecká výpoveď nevyvracia závery súdu o účelovosti uzavretia posudzovaného pracovného pomeru u tejto obžalovanej.

Pokiaľ obžalovaný C. D. prezentoval určité výhrady vo vzťahu k jemu uloženej dĺžke skúšobnej doby (v porovnaní s inými obžalovanými), ktorá bola súdom odôvodnená s poukazom na jeho časté a opakované priestupky na úseku dopravy prezentujúci názor, že by mu nemalo byť na ťarchu jeho podnikanie (v oblasti prepravy) a finančné zabezpečenie rodiny má za to, že súd ukladal prihládajúc v tomto smere na osobu páchatel'a (a jeho postoj k dodržiavaniu pravidiel hoc aj „len“ na úseku priestupkovej recidívy) trest primeraný a zákonný zohľadniac konkrétne špecifiká u tohto obžalovaného (viď str. 61 rozsudku). V zhode s názorom súdu má za to, že len samotná skutočnosť, že ide o priestupky nemôže zostať pri hodnotení osoby obž. Tirera nepovšimnutá a takpovediac „bez následkov“. Napokon pokiaľ obžalovaní E. F., G. H. a C. D. prostredníctvom ich obhajcu uvádzajú, že nevedeli a nebolo preukázané, že konateľ spoločnosti, kde boli zamestnaní podobným spôsobom uzatváral pracovnoprávny vzťah, následne končil pracovnoprávny vzťah a zamestnanci si čerpali práceneschopnosť je potrebné okrem dôkazov z ktorých je zrejma účelovosť uzatvárania pracovných pomerov poukázať najmä na výpoveď svedkyne B. Q. B., ktorá o i. vypovedala o tom, že vtom čase medzi mladými ľuďmi kolovalo, že A. O. vie zamestnať mladých ľudí a následne ich pošle maródovať. Preto považujem tvrdenie obžalovaných, že nevedeli o tejto skutočnosti s poukazom na rovnaký „modus operandi“ o i. v spojení aj s dĺžkou trvania ich pracovného pomeru (1-2 dni) za účelové. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietol odvolania obžalovaných E. F., G. H. a C. D. ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po takomto preskúmaní zistil nasledovné.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Vzhľadom k tomu preto urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery okresný súd v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu presvedčivo odôvodnil, preto sa krajský súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred okresným súdom – konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný, krajský súd nemal dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného.

Krajský súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaných a krajského prokurátora, pričom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaných, určeného druhu a výmery trestu, či dôvodnosti oslobodenia obž. R. C.. spod obžaloby

Krajský súd pri tomto postupe zistil existenciu skutočností podstatných pri uložených trestoch odňatia slobody u obžalovaných C. D., E. F. a G. H., čo malo vplyv na určenie trestnej sadzby, a teda aj výmery trestu uloženého obžalovaným. Išlo však iba o také skutočnosti, ktoré na podklade dokazovania vykonaného okresným súdom po úprave výroku o treste bolo možné napraviť (v prospech obžalovaných) aj v odvolacom konaní.

Krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybniť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že časť obsahu námietok obžalovaných prezentovaného v rámci obrany na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými produkovanými v rámci dokazovania, čo sa čiastočne týka aj odvolacích námietok krajského prokurátora.

Súčasne platí, že podstatná časť odvolacích námietok obžalovaných, ktorými argumentovali, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred okresným súdom, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaných.

Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že vinu obžalovaných dokazujú predovšetkým výpovede pracovníkov Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník, a to L. Q. C. - poverenej vedením oddelenia nemocenského poistenia, B. C. C. - posudkového lekára a B. I. B. - vedúcej oddelenia poistného. Všetci traja svedkovia zhodne poukazovali na javiacu sa účelovosť uzatvárania pracovných pomerov zamestnancov v spoločnostiach, v ktorých ako konateľ, resp. likvidátor vystupoval A. O.. Pracovné pomery trvali veľmi krátko, po pár dňoch boli ukončené a následne bolo zamestnancom vystavené potvrdenie o dočasne pracovnej neschopnosti, na základe ktorého si v Sociálnej poisťovni uplatnili nárok na vyplatenie nemocenských dávok. Vzniklo tak podozrenie zo zneužívania sociálneho systému neoprávneným čerpaním nemocenských dávok.

V nadväznosti na to preto správne po citácii konkrétnych ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2010, a následne v znení účinnom od 01.01.2011, okresný súd poukazuje na to, že od 01.01.2011 došlo k zmene právnej úpravy pokiaľ ide o stanovenie rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu, a to konkrétne k vypusteniu písmena c) v § 54 ods. 2 citovaného zákona. Od 01.01.2011 sa pre zistenie denného vymeriavacieho základu stalo rozhodujúcim obdobie 90 dní nemocenského poistenia pred dňom, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky. Ak zamestnanec nespĺňal podmienku 90 dní nemocenského poistenia pre výpočet nemocenskej dávky, aplikovalo sa ust. § 54 ods. 3 citovaného zákona a rozhodujúcim obdobím pre zistenie denného vymeriavacieho základu bol kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

V tomto kontexte preto dôvodne okresný súd zvýrazňuje, že zámerne v rozsudku citoval aj konkrétne ustanovenia zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom v období do 31.12.2010 a od 01.01.2011, kedy došlo k uzatvoreniu pracovných pomerov u jednotlivých obžalovaných. Išlo pritom o ustanovenia upravujúce podmienky vzniku nároku na výplatu nemocenských dávok a určujúce rozhodné obdobie pre výpočet denného vymeriavacieho základu. Z tohto dôvodu poukázal na zmeny v právnej úprave, ktoré boli prijaté s účinnosťou od 01.01.2011. Pokiaľ z tohto pohľadu porovnal u jednotlivých obžalovaných dátumy, kedy došlo k vzniku pracovného pomeru a teda aj k vzniku poistného vzťahu pre

účely nemocenského poistenia, kedy došlo k ukončeniu pracovného pomeru a ako dlho pracovný pomer (poistný vzťah) trval, je možné zistiť, že pracovný pomer trval vždy len nevyhnutnú dobu stanovenú zákonom, ako podmienka pre výplatu nemocenských dávok, čo svedčí o vopred plánovanej účelovosti uzatvárania pracovných pomerov.

Doposiaľ uvedenej argumentácii okresného súdu potom zodpovedajú aj konkrétne prípady (hodnotené krajským súdom individuálne z hľadiska odvolacích námietok) obžalovaných C. D., E. F. a G. H. ktorí pracovný pomer so zamestnávateľom Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii uzavreli tak, že u obž. C. D. - pracovný pomer trval od 25.12.2010 do 26.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 27.12.2010 do 29.8.2011 na základe DPN č. K 605270 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u označeného zamestnávateľa; u obž. E. F. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 31.12.2010 do 30.5.2011 na základe DPN č. K 605272 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnanca u označeného zamestnávateľa; u obž. - G. H. - pracovný pomer trval od 29.12.2010 do 30.12.2010, žiadosť o nemocenské si menovaná uplatnila za obdobie od 31.12.2010 do 29.12.2011 na základe DPN č. J 264509 z ochrannej lehoty poistného vzťahu zamestnankyne zamestnanej u označeného zamestnávateľa.

Dokonca u obžalovaného C. D. v roku 2011, teda po zmene právnej úpravy, pokiaľ ide o určenie rozhodného obdobia pre výpočet denného vymeriavacieho základu, pracovný pomer trval od 30.8.2011 do 30.8.2011, u zamestnávateľa Svidnícka nemocnica s poliklinikou I. A. O., s.r.o., kde ako konateľ vystupoval A. O., pričom žiadosť o nemocenské si menovaný uplatnil za obdobie od 31.8.2011 do 26.12.2011 na základe DPN č. L 825016 z poistného vzťahu zamestnanca u označeného zamestnávateľa.

Správne preto okresný súd zvyrazňuje, že u týchto pracovných pomerov uzavretých v roku 2011 možno pozorovať, že u tých obžalovaných, príkladmo aj u obžalovaného C. D., kde v zmysle platnej právnej úpravy bolo potrebné splniť podmienku 90 dní nemocenského poistenia, trvali pracovné pomery 3 mesiace s tým, že u každého z nich nasledovala už po prvom odpracovanom dni ich dočasná práceneschopnosť. U ostatných obžalovaných, u ktorých bolo možné vychádzať z nemocenského poistenia z predchádzajúceho kalendárneho roka trval pracovný pomer jediný deň.

Bez rozumných pochybností potom okresný súd v logických súvislostiach uzatvára, že v posudzovanom prípade nemožno hovoriť o náhodných udalostiach, ale o premyslenom konaní, tak zo strany zamestnávateľa, ako aj zo strany zamestnanca, ktorého cieľom bolo dosiahnutie splnenia zákonných podmienok pre priznanie nemocenských dávok a tým zneužitie sociálneho systému.

Následne v tomto kontexte zrozumiteľne okresný súd komparuje skutočnosti plynúce z dôkazov dokumentujúcich úlohu ktorú v tomto reťazi potrebných úkonov – napokon pre neoprávnené vyplatenie nemocenských dávok - zohrávala aj pôvodne spoluobžalovaná B. M.. Mnohé potvrdenia o DPN, týkajúce sa obžalovaných, boli totižto B. M. vystavené v dňoch, kedy podľa údajov z centrálného dochádzkového systému predložených Sociálnou poisťovňou, neordinovala, ale čerpala v týchto dňoch ošetrovné (OČR), riadnu dovolenku, prípadne sprevádzala člena rodiny u lekára. Pre objektivnosť je potrebné vysvetliť, že údaje dochádzkového systému sa týkajú zamestnaneckého vzťahu B. M. v Sociálnej poisťovni, kde pracovala na polovičný úväzok. Popri tom vykonávala aj činnosť lekárky v spoločnosti A.V.Z., s.r.o. Počas čerpania dovolenky v Sociálnej poisťovni, teda mohla vykonávať činnosť v A.V.Z., s.r.o. Podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 4.8.2014 (čl. 1743 spisu) si však B. M. uplatnila dávky pri ošetrovaní člena rodiny - OČR zo všetkých poistných vzťahov, teda aj z A.V.Z., s.r.o..

Na podklade uvedeného je preto možné uzavrieť, že ak niekto (B. M.) čerpá ošetrovné a zároveň vykonáva prácu, ktorú nemôže vykonávať kvôli OČR, vzbudzuje to pochybnosti a podozrenie o účelovosti. Tak tomu bolo v prípade všetkých DPN vystavených v roku 2010, ktoré sú predmetom obžaloby, pretože v decembri 2010 mala B. M. čerpať ošetrovné v období od 21.12.2010 do 31.12.2010. V tom čase však vystavila DPN dňa 27.12.2010 obžalovanému D. a E. F. a dňa 31.12.2010 obžalovaným O., G. H., E. a F.. V roku 2011 čerpala B. M. ošetrovné aj dňa 3.10.2011, kedy vystavila DPN obžalovanému M. a C. a v roku 2012 dňa 2.1.2012, kedy vystavila DPN obžalovanému M..

Vecne správne a v logickej súvislosti hodnotí okresný súd v rade na seba nadväzujúcich úkonov (smerujúcich k neopravenému vyplateniu nemocenských dávok) aj postavenie K. A. O., ktorý pracovné pomery (pracovné zmluvy) ako už bolo uvedené uzatvoril aj s obžalovanými C. D., E. F. a G. H. z pozície zamestnávateľa zapísaného v obchodnom registri ako Družstvo podielnikov Ladomirová v likvidácii u ktorého vykonával v tom čase funkciu likvidátora.

Okresný súd preto správne zvyrazňuje, že zo Zápisnice z členskej schôdze Družstva podielnikov Ladomirová v likvidácii zo dňa 20.9.2007, v zmysle ktorej družstvo uvedeným dňom vstúpilo do likvidácie a za likvidátora družstva bol menovaný K. A. O., pričom bolo schválené, že likvidátor koná za družstvo samostatne a robí v mene družstva len úkony smerujúce k likvidácii družstva. Následné početné uzatváranie nových pracovných pomerov zo strany likvidátora A. O. je tak v zjavnom rozpore s uzneseniami prijatými na členskej schôdzi družstva, pričom takéto konanie menovaného svedka javí aj dôvodné podozrenie z porušenia ustanovení § 75b ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka podľa ktorého likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti likvidátor najmä plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, koná za spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením doterajších právnych vzťahov.

Je na mieste ešte pripomenúť, že K. A. O. vystupuje v predmetnej trestnej veci rovnako ako obvinený, avšak jeho vec bola vylúčená na samostatné trestné konanie vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1T/32/2017, v ktorom je obžalovaný pre pokračovací zločin subvenčného podvodu sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu a spáchaný vo forme pomoci podľa § 14 ods.1 k § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona k § 225 ods. 1, 4 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/, h/ , j/, ods. 5 Tr. zákona.

V kontexte doposiaľ uvedeného následne okresný súd svoju argumentáciu dopĺňa aj ďalšie zistenie plynúce z obsahu produkovaných dôkazov, kde zjavnú účelovosť uzatvárania označených pracovných pomerov opisuje vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní aj svedkyňa B. Q. B..

Menovaná svedkyňa totižto uviedla, že proces uzavretia pracovného pomeru s A. O. v jej konkrétnom prípade prebiehal tak, že pri jedinom stretnutí naraz podpísala pracovnú zmluvu i dohodu o ukončení tejto pracovnej zmluvy, pričom pán O. ani neočakával, že menovaná do práce skutočne nastúpi. Práve naopak, on sám ju nasmeroval na B. M., ktorá jej mala vystaviť dočasnú pracovnú neschopnosť, na základe nejakej, svedkyňou uvedenej diagnózy.

Krajský súd poukazuje na zrejmú podobnosť s týmto postupom aj u obžalovaných C. D., E. F. a G. H., ktorý presne v tomto období uzatvárania pracovného pomeru so svedkom K. O. sú všetci vyšetrení u B. M., ktorá im vystavuje potvrdenie o práceneschopnosti a dokonca si majú aj tzv. preniesť zdravotnú kartu – zdravotnú dokumentáciu - k B. M. a takto sa stať jej pacientmi.

Svedkyňa B. Q. B., ako to uvádza okresný súd, ešte dodala, že medzi jej rovesníkmi vo Svidníku v tom období kolovalo, že pán A. O. vie takýmto spôsobom zamestnať mladých ľudí a následne ich pošle maródovať. Táto svedkyňa sa v prípravnom konaní ešte v postavení obvinenej priznala k spáchaniu skutku, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie, na základe čoho bolo následne trestné stíhanie voči menovanej podmiennečne zastavené. Rovnako tak sa ku skutku priznali aj ďalší obvinení B. S., T. U., F. N. a V. G., u ktorých bolo takisto trestné stíhanie podmiennečne zastavené. Účelovosť uzavretia pracovného pomeru a nepriamo tak aj vina ostatných obžalovaných je potvrdzovaná aj vyhláseniami o vine, ktoré na hlavnom pojednávaní uplatnili obžalovaní A. N., E. L. a O. F.. K spáchaniu skutku v zmysle obžaloby sa na hlavnom pojednávaní priznal aj obžalovaný K. M., aj keď neurobil priamo vyhlásenie o vine.

Práve uzavretie pracovného pomeru bolo prvým predpokladom pre vznik nároku obžalovaného na vyplatenie nemocenskej dávky (došlo tým k vzniku nemocenského poistenia zamestnanca), pričom dohodnutá mzda mala vplyv na určenie vymeriavacieho základu a na výšku samotnej nemocenskej dávky. Následným uznaním a vystavením dočasnej pracovnej neschopnosti bola splnená ďalšia podmienka pre priznanie náhrady príjmu v podobe nemocenskej dávky.

Krajský súd si v celosti osvojil aj argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k ustáleniu skutočností rozhodných pre preukázanie medicínskej nedôvodnosti vystavených dočasných pracovných

neschopností, kde v závislosti od toho bola určená výška škody spôsobená konaním jednotlivých obžalovaných vo vzťahu k poškodenej Sociálnej poisťovni. V tomto smere sa okresný súd opieral o rozhodujúce dôkazy a to závery znaleckých posudkov vypracovaných znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, B. B. F. a jeho výpoveďou, ktorý u väčšiny obžalovaných určil ako medicínsky neodôvodnené celé obdobie trvania dočasnej práceneschopnosti. Pokiaľ u niektorého z obžalovaných, na základe predloženej lekárskej dokumentácie, znalec zistil medicínsku opodstatnenosť trvania dočasnej práceneschopnosti, uviedol tieto konkrétne obdobia v znaleckom posudku a pokiaľ konkrétny obžalovaný v danom období spĺňal aj zákonné podmienky pre priznanie nemocenských dávok, tieto neboli zahrnuté do skutku obžaloby ako neoprávnené vyplatené. Menovite sa to týkalo obžalovaného C. D. a C. C..

Obžalovaní C. D., E. F. a G. H. v odvolaniach predniesli námietky voči výsledkom znaleckého skúmania B. B. F. v označených znaleckých posudkoch, ktoré opierali o vyjadrenie znaleckej organizácie Forensic, ktorú mal obž. F. požiadať o vypracovanie kompletného znaleckého dokazovania, o dôvodnosti vystavenej práceneschopnosti, kde táto znalecká organizácia skonštatovala, že na základe výpisu zdravotnej poisťovne, ale aj ďalších lekárskeho správ, ktoré mal k dispozícii aj na pojednávaní a z ktorých vychádzal následne aj znalec B. B. F., nie je možné vypracovať znalecký posudok a zistiť oprávnenosť nároku na nemocenskú dávku. Obžalovaní preto argumentujú, že je preto pochybné, že na jednej strane znalec z jedného odboru dokáže vypracovať znalecký posudok len z výpisu zdravotnej poisťovne o vykonaných zdravotných úkonoch (dokonca v prípravnom konaní nemal znalec k dispozícii ani lekárske správy) a na druhej strane znalecká organizácia nedokáže vypracovať znalecký posudok na základe tých istých dokladov.

K predneseným námietkam krajský súd uvádza, že dlhodobá rozhodovacia činnosť súdov týkajúca sa jednak procesného postavenia znalca a jeho úlohy v trestnom konaní, no predovšetkým týkajúca sa spôsobu hodnotenia záverov znaleckých posudkov (aj v posudzovanom prípade) z hľadiska základných kritérií rozhodných pre posúdenie ich preskúmateľnosti - správnosti a úplnosti, okrem iného konštatuje, že výsledkom znaleckého skúmania je subjektívny úsudok znalca, ktorý musí byť preskúmateľný v súdnom konaní (hodnotenie obsahovej stránky znaleckého posudku) – znalecký posudok teda musí spĺňať podmienku preskúmateľnosti a nesmie sa obmedziť len na odpovede na otázky bez toho, aby z neho bolo zrejmé ako znalec k týmto záverom došiel.

Preskúmateľnosť znaleckého posudku je totižto základnou vlastnosťou znaleckého posudku. Prijemca posudku musí byť schopný preskúmať znalcov postup, aby mohol znalecký posudok hodnotiť. Znalecký posudok, ktorý nie je preskúmateľný, nie je dôkazom, ale je len obyčajným tvrdením, ktoré nie je možné overiť. Preskúmateľnosť znaleckého posudku je preto nutná podmienka pre jeho hodnotenie ako dôkazu, preto aby nevznikli pochybnosti o jeho správnosti alebo o jeho nejasnosti, resp. neúplnosti z pohľadu ustálených záverov (§ 146 Tr. poriadku).

Aby súd mohol znalecký posudok zodpovedne zhodnotiť, nesmie sa teda znalec obmedziť vo svojom posudku na podanie len odborného záveru, ale z jeho posudku musí mať súd možnosť poznať, z ktorých zistení v posudku znalec vychádzal, akou cestou k týmto zisteniam dospel a na základe akých úvah došiel k svojmu záveru – inak povedané - preskúmateľnosť znamená, že znalecký posudok obsahuje aj podrobné údaje ako sa znalec dopracoval k záverom, aké metódy použil, z akých dôkazov vychádzal a podobne.

Znalec má teda samostatné procesné postavenie v trestnom konaní a tomu zodpovedajúcu vlastnú zodpovednosť za pravdivosť, objektivnosť, nezáujatosť znaleckého posudku, jeho úlohou nie je vykonávať dokazovanie, hodnotiť dôkazy, riešiť právne otázky, ale jeho úlohou je vyjadrovať sa k skutkovým odborným otázkam, ktoré spadajú do jeho kompetencie (t. j. do oblasti, v ktorej je zapísaný v zozname znalcov).

Z toho vyplýva, že znalec, okrem vlastných poznatkov pre podanie posudku zistených metódami špecifickými pre jeho odbor, môže svoj posudok založiť len na skutkovom stave, ktorý bol objasnený dôkazmi vykonanými orgánmi činnými v trestnom konaní, či súdom v zmysle Trestného poriadku, nesmie vykonávať dôkazy sám a neprislúcha mu hodnotiť dôkazy ani z hľadiska ich vierohodnosti ani v tom smere, či skutočnosť, o ktorej podáva správu, je preukázaná (pozri primerane V14/1978, R 33/1980).

V trestných veciach teda z pohľadu konečného ustálenie skutkového stavu (a jeho právneho posúdenia) rozhodujú orgány činné v trestnom konaní a v konečnom dôsledku o otázke viny napokon súd a nie znalec a preto by sa znalec nemal stavať do pozície toho, kto robí závery o vine, respektíve, či boli alebo neboli naplnené znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu.

Pri posúdení záverov znaleckého posudku znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, B. B. F. krajský súd hodnotil nielen naplnenie (už skôr uvádzaných) kritérií preskúmateľnosti znaleckého posudku, ale aj zákonnosť postupu znalca pri výkone znaleckého skúmania.

V tomto prípade krajský súd zistil, čo sa odzrkadlilo aj v časti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, že vypracovaniu znaleckých posudkov menovaného znalca predchádzalo riadne procesným predpisom predpokladané pribratie znalca do konania a zadanie zo strany OČTK, no predovšetkým určenie úloh, ktoré budú predmetom znaleckého skúmania so žiadosťou o odpoveď s vopred sformulovanými otázkami. Znalec preto ihneď v úvode znaleckého posudku odkazuje, z akých skutočností pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal, ktoré boli získané z podkladov poskytnutých zadávateľom znaleckého úkonu. Uvedené podklady boli priebežne dopĺňané zadávateľom v priebehu celej doby od dátumu vyžiadania znaleckého posudku až do jeho vypracovania, dokonca dopĺňané aj na hlavnom pojednávaní so súhlasom procesnej sudkyne a procesných strán. To svedčí len o tom, že snahou zadávateľa, resp. súdu takisto aj znalca bolo pri znaleckom skúmaní vychádzať zo všetkých dostupných podkladov.

Zákonnosť a dôvodnosť označených znaleckých posudkov znalca B. F., bez existencie zásadných pochybností o jeho záveroch znaleckého skúmania bezpečne plynie potom z jeho obsahu, kde znalec zrozumiteľne a v logických súvislostiach vysvetlil na základe akého postupu, aké metódy použil, z akých dôkazov vychádzal a na podklade akých vstupných listinných dôkazov ustáil dôvody – príčiny, pri ustálených diagnostických záveroch rozhodných pre preukázanie medicínskej nedôvodnosti vystavených dočasných pracovných neschopností, a to aj u obžalovaných C. D., E. F. a H., čo potom vytvára aj zákonný podklad pre záver o rozsahu spôsobeného následku konaním, okrem iného aj menovaných obžalovaných v podobe výšky neoprávnene vyplatených nemocenských dávok.

Krajský súd konštatuje, že z vyjadrenia znaleckej organizácie Forensic nie je preskúmateľné, prečo považuje závery znaleckých posudkov B. F. za neúplné, či obsahujúce chyby, ktoré by mali zásadným spôsobom spochybníť závery jeho znaleckých posudkov, označené vyjadrenia neobsahuje preskúmateľným spôsobom predložené o údaje ako znalci reprezentujúci tento ústav dospeli k záveru o neúplnosti podstatných podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku pri zadaní totožných úloh, aké boli uložené znalcom B. F. v posudzovanom prípade.

Hodnotený znalecký posudky u menovaných obžalovaných sú preto podľa názoru krajského súdu z hľadiska sledovaných kritérií dôkazom vykonaným zákonne a ich obsah je z hľadiska posudzovanej trestnej činnosti riadne preskúmateľný, čo bol aj dôvod prečo považuje krajský súd rozhodnutie okresného súdu zamietnuť návrhu obžalovaných na vykonanie nového znaleckého dokazovania za dôvodné a zákonné a z totožných dôvodov tomuto návrhu obžalovaného nevyhoveli ani krajský súd.

Aj z dôvodu doposiaľ uvedeného preto okresný súd správne hodnotí aj konanie všetkých obžalovaných, včítane obžalovaných C. D., E. F. a H. tak, že účelovo (fiktívne) uzavreli pracovný pomer s cieľom dosiahnuť splnenie zákonných podmienok pre vyplatenie nemocenských dávok, čo znamená, že ak by takýto pracovný pomer uzavretý nebol, nevznikol by im nárok na vyplatenie nemocenských dávok, aj keby boli v rozhodnom období objektívne a dôvodne uznaní za práceneschopných. Preto je podľa názoru súdu potrebné u všetkých obžalovaných považovať za neoprávnene vyplatenú plnú výšku nemocenskej dávky, bez ohľadu na to, či v priebehu dlhodobej práceneschopnosti niektorí z obžalovaných mali reálne zdravotné ťažkosti odôvodňujúce ich DPN, pretože bez účelovo uzavretého pracovného pomeru by im nevznikol nárok ani na vyplatenie tejto časti medicínsky odôvodnených nemocenských dávok. V súlade s týmto prezentovaným názorom, preto správne upravil okresný súd skutkovú vetu v časti vyčíslenej škody, ktorá bola Sociálnej poisťovni spôsobená, a to aj vo vzťahu k obžalovanému C. D..

O podvodnom úmysle pri uzatváraní pracovných pomerov obžalovanými svedčí najmä to, že obžalovaní nevedeli ani presne opísať svoje pracovné zaradenie, resp. akú prácu mali vykonávať, kto by im ju mal pridelovať po nástupe do práce, nehovoriac o tom, že na pomery vtedajšej výšky priemernej mzdy

vyplácanej zamestnancom pri obdobnom, porovnateľnom pracovnom zaradení v uvedenom období na území svidníckeho, či stropkovského okresu mzdy dohodnuté v ich pracovných zmluvách zjavne tento priemer prevyšovali, čo len dopĺňa dôvodné podozrenie, že úmysel obžalovaných zahŕňal zjavne cieľ nastaviť „fiktívnu“ výšku mzdy v pracovnej zmluve o ktorej obe strany zmluvného vzťahu vedeli vopred, že nikdy vyplatená nebude tak, aby následne dorovnanie mzdy v podobe nemocenskej dávky bolo čo možno v najvyššej možnej miere o čom svedčia zdokumentované celkové sumy vyplatených (resp. mimo vôle obžalovaných nevyplatených) nemocenských dávok obžalovaným.

Všetky tieto skutočnosti potom vo svojom súhrne, podľa názoru krajského súdu tak, ako to správne uzavrel aj okresný súd, vytvárajú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich priamych, ale aj nepriamych dôkazov, ktoré vedú bez rozumných pochybností k dôvodnému záveru o tom, že skutok ktorý sa kladie obžalovaným, konkrétne C. D., E. F. a G. H., za vinu sa stal, je trestným činom tak, ako bol právne posúdený v odvolaní napadnutom rozsudku ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, pretože bolo dokázané, každý obžalovaný samostatne, že vylákali od iného plnenie z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňali, a to tým, že verejnoprávnu inštitúciu uviedli do omylu v otázke ich splnenia a spôsobili tým väčšiu škodu.

K odvolacím námietkam krajského prokurátora v neprospech obžalovaného R. C., čo do oslobodzujúceho výroku rozsudku spod obžaloby Krajskej prokuratúry Prešov sp. zn. Kv 37/12/7700 zo dňa 27.09.2016, lebo skutok nie je trestným činom, krajský súd opäť opierajúc sa o vyčerpávajúcu argumentáciu okresného súdu uvádza nasledovné.

V prípade obžalovaného R. C. existujú dôvodné pochybnosti o jeho vine v súlade so zásadou „in dubio pro reo“. V jeho prípade sú tu okolnosti, ktoré odlišujú jeho prípad od zvyšných obžalovaných a zakladajú pochybnosti o vine. Pracovný pomer trval dlhší čas, od 9.7.2011 do 16.10.2011 (teda nielen 1 deň), prvý deň pracoval, potom pracoval ešte 15.10. a 16.10., teda aj po prvej PN ešte nastúpil krátko do práce, na rozdiel od schémy u iných obžalovaných. Znalec B. F. konštatoval dôvodnosť a adekvátnosť PN od 10.7. do 14.10., ale aj od 17.10.2011 do 17.1.2012. menovaný počas týchto období dokonca absolvoval predpísané postupy, užíval lieky a liečba bola adekvátna. On sám vyhľadal A. O., je vyučený v tomto odbore, u neho pracoval aj predtým a aj po skutku opakovane, v rôznych firmách, ale stále išlo o firmy A. O.. Jediným problémom už bola nepreukázaná adekvátnosť PN od 18.1.2012 do 29.2.2012, čo ale bolo možné pričítať aj nedostatočne vedenej zdravotnej dokumentácii a iba pochybnosti o dôvodnosti tejto časti PN, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nemôžu byť podkladom pre vyslovenie jeho viny.

Tento postup v prípade obžalovaného R. C. tzv. modus operandi nie je predsa porovnateľný so zostávajúcimi obžalovanými, keďže pracovný pomer nie uzatváraný účelovo, nejaví sa tak od začiatku, no najmä obžalovaný u zamestnávateľa pracuje, vie riadne opísať svoje pracovné zaradenie, obsah výkonu práce na rozdiel od ostatných obžalovaných, pracuje vo odbore v ktorom bol vyučený, tiež na rozdiel od zostávajúcich obžalovaných opakovane sa k totožnému zamestnávateľovi vracia, napokon obdobia práceneschopnosti sú predsa riadny spôsobom znalecky preukázané, počas ktorých mal aj absolvovať dokonca nariadenú odbornú liečbu (vrátane kúpeľnej liečby), kde posledný (jeden) mesiac, kedy znalec nedokázal ustáliť dôvodnosť práceneschopnosti je oproti povahe, závažnosti a rozsahu so spôsobeným následkom oproti zostávajúcim obžalovaným, nedosahuje intenzitu závažnosti konania, čo je možné pripísať aj čiastočne chýbajúcej zdravotnej (lekárskej) dokumentácii obžalovaného.

V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovanému vo všeobecnosti platí, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Hodnotiac preto tieto dôkazy vo svojom súhrne aj krajský súd rovnako, ako okresný súd, nemohol v posudzovanom prípade urobiť bez rozumných pochybností jednoznačný záver o vine obžalovaného tak, ako mu bola kladená za vinu v obžalobnom návrhu krajského prokurátora.

Krajský súd má zato, že v prejednávacom prípade za danej dôkaznej situácie, ak už nie sú k dispozícii na vykonanie ďalšie dôkazy a za existencie takýchto zásadných pochybností o preukázaní viny obžalovanému zo spáchania žalovanej trestnej činnosti je namieste v posudzovanom prípade použiť jedno zo základných procesných pravidiel a to v pochybnosti v prospech páchatela - in dubio pro reo – lebo skutok nie je trestným činom preto vecne správne okresný súd obžalovaného R. C. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby.

Odvolajúc sa na doposiaľ uvedené po posúdení riadne ustáleného skutkového stavu okresným súdom a jeho právneho posúdenia krajský súd preskúmal aj odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o druhu a výmery trestu u odvolateľov obžalovaných C. D., E. F. a G. H. a obžalovaných, v neprospech ktorých odvolanie, čo do výroku o treste podal krajský prokurátor, konkrétne A. N., E. L., K. M., C. I., a O. F. a napokon aj z pohľadu odvolacích námietok krajského prokurátora voči C. D..

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu. Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o odvolaní napadnutom rozsudku o druhu a výmery trestu v posudzovanom prípade.

Hneď v úvode krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zákonnosť a dôvodnosť, no najmä primeranosť druhu trestu a jeho výmery uložených menovaným obžalovaným zásadným spôsobom ovplyvňuje neprehliadnuteľný fakt ktorým je doba ktorá uplynula od spáchania žalovaných skutkov, a to od decembra roku 2010 po začiatok roka 2012 do vyhlásenia meritórneho rozhodnutia okresného súdu v veci dňa 30.04.2021.

V súvislosti s uvedeným zistením súčasne platí, že pri hodnotení plynulosti priebehu dokazovania v trestnom konaní, konkrétne aj na hlavnom pojednávaní a pri zohľadnení príčin prieťahov v konaní je potrebné prihliadať na zložitosť prípadu, správanie osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom a tiež k spôsobu, akým štátne orgány záležitosť prejednávali, keďže ich ustálenie má podstatný význam na uplatnenie možnosti kompenzácie porušenia práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov (v primeranej dobe) prostredníctvom zmiernenia druhu, ale najmä výmery trestu (pozri primerane III. ÚS 353/2011 a III. ÚS 111/02, III. ÚS 154/06, III. ÚS 102/10, III. ÚS 353/2011).

Základnými kritériami na hodnotenie veci z hľadiska - zložitosti prípadu - je skutkový stav veci a platná právna úprava relevantná na rozhodnutie o veci a samozrejme aj samotná povaha (právna a faktická zložitosť) veci (pozri tiež II.ÚS 26/95, III. ÚS 102/10).

V tejto súvislosti, podľa názoru krajského súdu, síce nešlo v posudzovanom prípade o úplne bežnú trestnú vec z hľadiska skutkového stavu, a to najmä právnej a faktickej zložitosti prípadu, no súčasne platí, že bolo potrebné vypočúvať viacero obžalovaných, či svedkov (rozhodujúcich pre ustálenie skutkového zistení), no aj napriek tomu už samotné prípravné konanie bolo vykonané v takej kvalite a kvantite produkovaných dôkazov a v takom rozsahu, že vytvorilo riadny podklad pre podanie obžaloby a po prenesení týchto dôkazov do dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo možné v merite veci bez zásadnejších prieťahov v konaní rozhodnúť.

Rovnako tak pri hodnotení správania sa osôb, ktoré mohli prispieť k prieťahom v konaní, krajský súd nezistil zo strany účastníkov konania (strán v konaní), a to hlavne zo strany obžalovaných, včítane ich obhajcov, aby na základe ich správania sa malo dôjsť k zásadným – zbytočným (bezdôvodným) prieťahom v rámci vykonávaného dokazovania ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní, aj keď objektívne je potrebné priznať, že aj niektorí obžalovaní tiež prispeli v úvode dokazovania na hlavnom pojednávaní pri ospravedlňovaní svojej neúčasti z dôvodu práceneschopnosti, či iných dôvodov, ktoré im v účasti na hlavnom pojednávaní bránili, do určitej miery k predĺženiu rozhodovania súdu v tomto prípade.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného potom krajský súd zisťuje, že rozhodujúcim dôvodom pre neprimeranú dĺžku sledovanej doby od spáchania skutku od decembra roku 2010 po začiatok roka 2012 až po vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku dňa 30.04.2021 a vznik konštatovaných prieťahov v trestnom konaní, je najmä dĺžka doby, od kedy došlo spáchaniu skutku a vôbec vzneseniu obvinenia obžalovaným a následne podania obžaloby dňa 28.09.2016 na okresný súd v posudzovanom prípade.

Súd v tomto prípade vykonal dokazovanie, kde reálne zákonný sudca v tomto prípade začal vykonávať dokazovanie dňa 03.10.2019, pričom, ako už bolo bližšie vysvetlené, aj obžalovaní svojim správaním čiastočne prispeli k predĺženiu konania pred súdom až do vyhlásenia rozsudku dňa 30.04.2021. Súčasne je potrebné objektívne priznať, že podiel na dobe, ktorú je možné považovať za dôvodné preťahy v konaní v tomto prípade, malo aj rozhodovanie krajského súdu v rámci odvolacieho konania. Krajský súd teda v posudzovanej veci meritórne rozhodoval až po cca viac ako 11 rokoch od spáchania skutkov v tomto prípade, čo je možné objektívne považovať za extrémne dlhý čas po ktorý nebolo vo veci obžalovaných meritórne rozhodnuté.

Krajský súd si osvojil záver okresného súdu pri ustálení existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36, § 37 Tr. zákona v nadväznosti na to potom podľa názoru krajského súdu správne aplikoval ustanovenia podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona a u obžalovaných určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom aj určoval druh a výmeru trestu podľa hľadísk a kritérií (§ 34 ods. 1, 4 Tr. zákona) pre naplnenie účelu trestu, a zohľadňujúc pritom aj pravidlo podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, že trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Ako už bolo v úvode naznačené, krajský súd vo vzťahu k výroku o treste, konkrétne jeho výmery tak, ako ich uložil okresný súd obžalovaným C. D., E. F. a G. H., ktorí podali odvolanie v napadnutom rozsudku, zistil skutočnosti vyvolávajúce dôvod pre úvahy súdu pri ukladaní druhu trestu no najmä jeho výmery pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, odkazujúc pritom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov podľa ktorej dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Tr. zák.) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom (R 10/2011, pozri primerane tiež R 46/2017, či R 86/2015).

Po takto ustálených rozhodujúcich skutočnostiach, majúcich vplyv na vzniknuté preťahy v tomto konaní a po vykonanom dokazovaní okresným súdom k výroku o treste, potom krajský súd prihliadal pri úvahách o uložení druhu a výmery trestu, najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsoby spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúc na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Majúc teda na zreteli vyššie uvedený účel trestu, ako aj jednotlivé hľadiská ukladania trestu, dospel krajský súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude primeraným trestom pre obžalovaných C. D., E. F. a G. H. v danom prípade trest odňatia slobody uložený pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (ktorá v tomto prípade je podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona vo výmere 3 – 10 rokov) vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom uloženého trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby na 30 (tridsať) mesiacov za použitia mimoriadneho zmierňujúceho ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona, čím aj stratila význam reakcia na námietku krajského prokurátora voči priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona obžalovanému C. D..

Z rovnakých dôvodov (preťahov v konaní) považuje krajský súd za zákonný a dôvodný postup okresného súdu, ktorý u obžalovaných E. L., A. N. a K. M. podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustil od ich potrestania odvolávajúci sa na jeho argumentáciu vo vzťahu k tejto výrokovej vete odvolaním napadnutého výroku rozsudku.

Ani v prípade obžalovaného C. I. nevzhliadol krajský súd ako dôvodnú argumentáciu krajského prokurátora pre nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, keďže je potrebné hodnotiť osobu obžalovaného (páchatel'a) predovšetkým podľa spôsobu vedenia jeho života pred

spáchaním žalovanej trestnej činnosti tak, ako to plynie aj zo znenia označeného ustanovenia Trestného zákona. Napokon aj v prípade obžalovanej O. F. krajský súd zisťuje naplnenia zákonných podmienok pre aplikáciu zmiernovacieho inštitútu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, 4 Tr. zákona s odkazom opäť na ustálenú judikatúru a rozhodovaciu prax súdov stanovisko NS SR R 44/2017, preto uložený druh no najmä výmeru trestu obžalovanej okresným súdom považuje za zákonný a dôvodný.

Ako už bolo naznačené predmetná trestná vec totiž nebola prejednaná v primeranej lehote, čím bolo porušené právo obžalovaných na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva účinným prostriedkom nápravy v zmysle čl. 13 tohto Dohovoru je v prípade takéhoto porušenia práva priznaného dohovorom zohľadnenie dĺžky konania pri rozhodovaní o treste.

V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na to, že už v čase vyhlásenia tohto rozsudku uplynulo od spáchania skutku viac ako jedenásť rokov, pričom trestné stíhanie obžalovaných trvalo po tak dlhú dobu bez toho, aby jeho dĺžku sám zásadným (bezdôvodným) spôsobom zapríčinili. Pre neprimeranosť trvania doby od doby spáchania skutku a potom trestného konania po zohľadnení celkovej dĺžky doterajšieho konania preto trest uložený obžalovaným, resp. ak bolo upustené od potrestania (aj s prihliadnutím na už uvádzanú argumentáciu) je trestnom zákonným a dôvodným.

Krajský súd teda v súlade s čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky nepriamo aplikoval čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodnutie okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil vo výroku o treste v celom rozsahu a sám na podklade dôkazov už vykonaných okresným súdom vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a súčasne považoval odvolanie krajského prokurátora za nedôvodné, ktoré postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.